

A tudományos élet magyar fiai

1612 május 3-án halt meg Beythe András botanikus, akinek füves-könyve 1595-ben jelent meg Németújvárott. Életéről keveset tudunk. Tolnán tanult, majd külföldi egyetemeket látogatott, 1556-ban Héder-várott tanító, később Sárvárott tanár. Charles Clusius, a neves német-alföldi botanikust, aki 1584-ben hazánkban járt, és magyarországi növényeket gyűjtött, többször elkísérte botanikai kirándulásaira, köztve vele a növények magyar nevét. Tevékenyen részt vett a hazai gombaflóra feldolgozásában. Ez irányú tevékenységét bizonyítják azok a magyar gombanevek és a gombák előfordulására, hasznos és káros tulajdonságaira vonatkozó megjegyzések, amelyeket saját kezével jegyzett fel Clusiusnak. Clusius 15 oldalas botanikai szójegyzékének (*Stirpium nomenclator Pannonicus, Antverpiae 1583*) sok meghatározása és a magyar növénynevek is Beythétől erednek.

A takarékos feleség

Kínai mese

Takarékos asszony volt Dzajon olajkereskedő felesége. Ahányszor csak árut hozott haza a férje, titokban eldugott belőle egy pohárnyi olajat. A korszót pedig a pincébe rejtette. Tél lett, s a kereskedő panaszkodott a feleségének, hogy nem tud kimenni a piacra, nincs mit eladnia: — Ne búsulj! — vigasztalta az asszony. — Félretettem a pincében egy korszó olajat, most majd azt adod el! Dzajon nagyon megörült és mindenkinek eldicsékedett, hogy milyen okos, gondos, elő-

relátó asszony a felesége. Fülébe jutott ez egy Dzaj nevű kereskedő feleségének is. — En sem vagyok ostobább, mint Dzajon felesége — gondolta az asszony —, amit ő megtett, megtehetem én is!

Csak hogy az ő férje naptárakkal kereskedett. Valahányszor vásárra indult naptárival, az asszony elcsent a naptárakból kettőt-hármat. Mire az esztendő végéhez ért, egész halom naptár gyűlt össze. Elérkezett Újév napja. Dzaj már minden

naptárát eladta és nem volt pénze, hogy újakat vegyen. Elpanaszolta baját feleségének.

— Cseppet se búsulj, van nekem naptáram egész kosárra való! — mondta az asszony büszkén és előszedte a sok régi naptárát. — Ó te ostoba! — fakadt ki dühösen a férje —, mit csináljak az ócska naptárakkal? Menj és fűtsd be velük a kemencét!

Az asszony sehogyan sem értette, hogy miért kap szidást dicséret helyett, és miért nem örül férje a tavalyi naptáraknak!

CSIGALÉPCSŐ

Magyar film

Vége a munkaidőnek, a Könyvtári Központból sietnek hazafelé. Kétféle család jár, ki randevúra, vagy bevásárolni, csak Benkő Lajos lép ki céltalanul a kapun.

Benkő 2 hónapja el távol családjától. Mezőszegről helyezték fel Pestre, s akkor azt ígérték, hogy rövidesen lakást is szereznek neki.

Espresso és alberti szoba: Ezek között oszlik meg Benkő szabadideje. Egy este a kollégák a Bartók terembe hívják egy hangversenyre, ahová késve érkezik és Varga Edit mellé leül, akit futólag ismer a hivataltól.

Edit és Benkő együtt mennek hazafelé. Benkő Editet meghívja egy feketére. Benkőnek nagyon tetszik Edit, de nem akar rágon-do'ni. Hét végén hazautazik feleségéhez, s Márta elfelejteti vele a magányt, és arra gondol, hogy hamarosan ők is Pestre költözhetnek.

Egy munka kapcsán Benkő és Edit együtt dolgoznak s Benkő mindjobban megszereti a lányt. Egy alkalommal hirtelen megcsókolja, de Edit kijelenti, hogy más emberrel nem akar kalandot.

A karácsonyi ünnepeket Benkő kényszeredetten otthon tölti. Felesége észreveszi, hogy nincs minden rendben. Családi veszekedés után köszönés nélkül visszautazik Pestre. Edit már rendszeresen fejjár Benkőhöz. Reggelként kínosan lopakodnak ki a lakásból, hogy a háziasszony ne vegyen észre semmit. A kollégák előtt is titkolóznok kell. Egy nap váratlanul megérkezik Márta, kinek zavarában elfelejti megmondani, hogy megkapták a lakást. Márta felajánlja, hogy felköltözik hozzá az alberti szobába. Már-már veszekedéssé fajul beszélgetésük, amikor szól a csengő és Márta megy ajtót nyitni. Benkő rosszat sejtve megy utána és az ajtóban összetalálkozik a két nő. Edit sírva menekül a lépcsőház felé. Másnap csak a munkakönyvéért megy be a hivatalába, az sem jelent számára semmit, hogy Benkő válik a feleségétől.

Asszonyoknak

Szarkalábak, redők, ráncok

Ha a tükörbe nézünk, elsősorban is ezekre a csúnya hibákra esik a tekintetünk, felsóhajunk és megállapítjuk, hogy öregszünk. Pedig a szarkaláb, a redő és a ránc nem mindig az öregség jele. Sokszor egyszerűen rossz szokás következménye, máskor a túlságosan száraz bőr az oka, ismét máskor a helytelen arcpolálás. De ha megpillantjuk őket, mégis az öregség jut az eszünkbe és bizony vannak szarkalábak, redők és ráncok, melyeket a kor és az arca. De bárhogy legyen is, mindenképpen segíteni lehet és kell is ezeken a hibákon.

Rossz szokás úgy hozhat létre ráncokat és szarkalábakat, hogy túlságosan igénybe vesszük mimikál arcizmunkat, vagyis túlságosan élénk az arcmozgásunk, ráncoljuk a homlokot, félrehúzzuk a száját, szóval addig-addig tágtjuk a rugalmas bőrt, míg az veszít a rugalmasságából és ott marad a sok fölösleges és helytelen arcmozgás jele: a ránc!

A száraz bőr okozta ráncosodás felületesebb és igen finom apró ráncocskákat okoz, s ezekkel a legkönnyebb elbánni, ha a megfelelő zsírosítási kezelést alkalmazzuk.

Az idő is okoz ráncokat, redőket — hiába is állatnánk magunkat, ezt mindenki tudja és érzi. De az időn is ki lehet fogni egy kis igyekezettel és ügyes kozmetikával.

Ugyancsak gyakran okoz ráncot és redőt a hirtelen vagy lassan történő lefogás is. A bőr alatti zsírszövet megcsökken, a bőr laza lesz, elveszti tartását és ráncosodik.

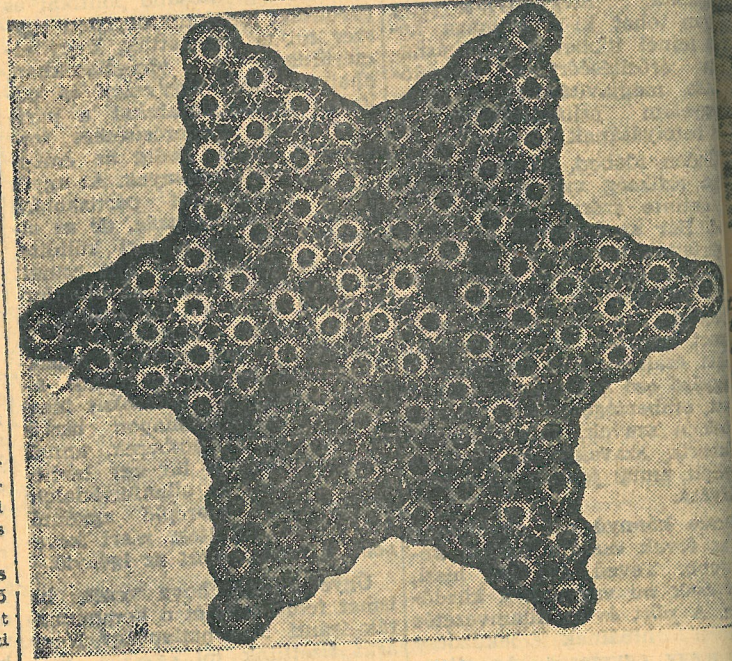
A korai vagy késői ráncosodásnak ugyanaz a gyógszere! Elsősorban is a bőr helyes zsírosítása, aztán az arcmasszázás, melyet helyes időnként kozmetikusra bízni, de melyet egyedül, otthon is elvégezhetünk, masszázskrémekkel és megfelelő irányú mozgulatokkal. Ezenkívül hetenként leg-

alább egyszer arcpakolást is végezzünk. Megfelelő pakolás a ráncosodás ellen a paraffin-izap-olaj stb. pakolás. Ezenkívül estére bekenjük a ráncokképződésre hajlamos helyeket jól felszívódó zsíros krémmel, melyet amúgy is használunk. Végül pedig

elektromos kezelésben is részesítsük a bőrt, persze csak kozmetikánál. És ha mindez nem segít és a ráncok még egy megoldás: a kozmetikai sebészet.

De azt egy későbbi időpontban foglalkozunk majd vele. H. G. kozmetika

Hatágú csillag

100-as, de legfeljebb 80-as horgoló-

cérnából készíthető, a finom minta csak vékony fonalból mutatós.

Első sor: A fonalat huszonöt-ször csavarjuk a horgolóútra, vagy annak megfelelő vastagságú ceruzára.

Második sor: A gyűrűt óvatosan le- húzzuk és 36 rövidpálcával körülhor-

goljuk. Harmadik sor: A körülhorgolt gyűrűbe 12 nyolc láncszemből álló kis horgolunk úgy, hogy minden harmadik rövidpálcába öltjük a láncszemből ráhajtott nélkül.

A csillagok kapcsolása ezzel a sorral történik az ábra szerint.

Akikről keveset beszélünk:

FEHÉR KABÁTBAN...

Délelőtt 11 óra. Danis László pincér munkába indul. Kétéves kislfia ott sürgölődik körülötte. „Segít” apunak az öltözködésben, aztán pici száját csókra csücsöríti. — Apú! Ne menj még! Deje játszunk egy kicsit, — mondja a kis emberke, apjához simulva. — Kisfiam! Apúnak menni kell dolgozni. — Majdnem mindennapos e beszélgetés apa és fia között.

A magas, szőke, 27 éves apa „végre” elindulhat, miután feleségétől is búcsút vesz. A „csillesszonyha” (új nevén: Fekete Gyémánt étterem) felé szaporázza lépteit. Otthonosan lép be a lengőajtón, üdvözi a „kollégákat”, s megkezdik a terítést. Idő: 11 óra 30 perc, 12 óra után pár perccel zsúfolásig megtelik az étterem. Naponta kb. 1000 ember ebédel. Egyszerre 130 fő fér el az asztalok mellett. Délután 4 óráig tart az ebédlőd, és este 20—24-ig a vacsora.)

Tómann György brigádvezető nagy körültekintéssel látja el felelősségteljes feladatát: megköveteli, hogy a kijáró étel-mennyiséget a szakács biztosítsa.

Elnézem az asztalok között fehér kabátban „ciklázó” pincéretet, amint udvariasan, kedvesen felelnek a kérdésekre, és

készítesen elégtük ki az étkezők igényeit.

A késő esti órákban ismét felkeresem az éttermet. Alig „lézeng” egy-két vendég, a pincérek ráéreknek. Leülünk egy asztal mellé beszélgetni.

Tómann György viszi a szót: — Szeretjük mi mindannyian (a többi pincérre mutat) a szakmánkat, pedig sokszor „bolondokháza” van itt. Az faj legjobban, amikor sokan elfelejtkeznek arról, hogy mi is emberek vagyunk!

— Mert 45 előtt nem vettük emberszámba a pincért — szól közbe Szelner Lénárd, majd folytatja — elvárták tőle, hogy kétrégtörnyedve hajlongjon a nagyságos urak előtt. Úgy látszik, most is vannak ilyen hajlamú emberek, akik ezt várják.

— Pedig mi mindig azt nézzük, hogyan lehetünk kedvére a vendégnek — kapcsolódik bele a beszélgetésbe Danis László. — Örülünk annak, ha az étel minőségével, mennyiségével és a felszolgálással elégedettek az emberek. Persze van rá eset (nem is egyszer), amikor a vendég arogánsan megjegyzi: „Mi lesz már azzal az ebéddel? Itt ülök egy órája.” Nem mondom, hogy mi hibátlanok vagyunk, de meg kellene érteni azt is, hogy nem lehet egyszerre mindenkit

kiszolgálni. Az pedig nem igaz, hogy „egy órája” vár, mert maximum tíz perc várakozás után mindenki megkapja az ételt. — Május 1-én nyílt meg az új étterem, — veszi át a beszéd fonálát Tómann elvtárs — s azóta háromszor szerelték már fel sótartóval, hamutartóval, s most tesztelnek megnézni, lát egyet is belőlük az asztalokon? Az asztalok nagyrészt nylon terítővel láttuk el, és mi történt? Egyes szórakozott, lelkiismeretlen dolgozók késsel összevagdalták. Az étkezés sajnos, alacsony színvonalon mozog. Az a szerencse, hogy ez nem általános. Akadnak olyanok is, akik lejárj jegyekkel akarnak becsapni bennünket.

Fizetésekor előfordul az is, hogy „hőtrészeget” akarnak étkezni. Újabbban az ilyeneknek nem adunk ételt, mert előfordult, hogy amint megették, úgy ki is jött belőle, itt a helyszínen.

A büfében Konez Józsefné és Hülber Jánosné végzik a kiszolgálást. Mindkettő kedves, szerény és fürges asszony. Ők elégedettek. Ha valaki górombán szól hozzájuk, nem csattannak fel, hanem ugyanolyan kedvesen maradnak továbbra is. Ilyenkor a legtöbb vásárló észbekap. Szelner Lénárd már vagy negyedszer kezdi el

mondanivalóját, de mielőtt el kell menni egy-egy vendéget fogadnunk. Szerinte kár volt megszüntetni itt az étteremben a sörkimerést. Egy emelettel feljebb lehet ugyan kapni, de nagyon hideg van ott, meg sokan „röstelnek” felmenni. (Valahogy meg kellene adni ezt az „égető” problémát.)

Csinos, szemüveges fiatalasszony jön oda az asztalhoz: Danis László felesége.

— Milyen érzés pincér feleségének lenni? — Hát nem a legjobban, de már megszoktam. Lehet, hogy éjjel jön, s akkor a gyerek már alszik, pedig nagyon szeretné megvárni az apját. Csak délelőtt van pár perce, meg amikor szabadnapos.

Valahol láttam egy figyelmeztető táblát (amely szerint villamoson) a közvetkező szöveggel: „Csak annyi megbecsülést dolgozóinknak, mint amennyi magadnak is megkívánsz.” Azt hiszem, ehhez nem kell magyarázatot fűzni.

Jó munkát kívánunk még, akikről és akik nem beszéltek: de tagjai a brigádnak: Horváth Gyula, Petrovics Mihály és Tómann Lajosné.

Bányászok! Építők! És a többiek, akik ott étkeznek, ne felejtsek el, hogy a pincér értünk dolgozik és, hogy ők is emberek. B. J.

KIRÁ

Körmebánya a szlovák ring — ilyen feladatok hívják a köztársasági turistát a páratlanul szép természet szépségeivel. A természet szépségeivel ajándékozott hegyvidéki környékének megismerésében ne sajnálja az idejét az időt és fáradságot, a környező hegyeket is természet gazdagon megjárja.

Tehát reggel indulunk be — ha jó idő lesz — szűzünk el lefekvés előtt vendéglátóink kora reggel, amint a bányák ablakán, töltesz. Az idő pompás sugárú csillaga törünk szemben emelkedő aranyszínt toronyóra. Dobre ranó! Jó reggelt egymást, én szlovák — a Szlovákia régi ismerőse — Csak a töltesz magyarázó és jó hangulata mennyitünk arcáról szép időnek köszönhető. Mert bizony a kelt időjárásnak igen is egy ilyen szépnek dőlki kirándulásnak és előzi meg az kerülnek a turisták látok a viharvertben megérkezik a ja... és Hric József Stefanovits tudjisten hányárat ez alkalommal paszkodunk az avésként száguldog-zugos utcáin gyekbe, a Szkalák mökék sem feleszére készített ramból a Szkalák egy 8—10 kilo ezt az 1200 méböt, tetején a berendezett szközül sokan kejükben, de fölé szépfekvésű ki

Percek alvadreg nában, vagyis Arcunkat pirosdeg levegő, a metsző légáratán. Az ország tészen öltözötának. Messkémények füvegőjü városüdülésre beuvölgyben müdák kéményjel a füst, a jelzi. Nekünk sze szokatlanties időjárás

A keskeny nagy h. lassítani kebarátunknak felejtjük el. A hájmer nagyot lél. cán állt n. Fekézni közt jövő